

tundmatta rahwas. Üks wöib teist ärra tappa, ei tohhi teine abbi minna: älkiste haigeks jäda ja mahha langeda, agga liggimesse abbi ei olle temmal loota.

Üks noormees, Salamaikas, läks wessi-wesse jure jõgge ojuma, sai wee sees frampi-haigust, mis temma ihho kangeks tömbas, et ta ennast ennam ligutada ei sonud.

Mölder watis wessi peält ja üks paat olli innimestega täis, kalla-püüal, ning waatsid ka peält, kuida surm selle ojuja fallale lippus. Kui need nüüd näggid, et ta isseennoft ei wöinud aidata ja jo hakkas ärra wauma, föitsid nobbedaste ärra ja mölder läks ka wessi sisse. Onnes tulli selle huppuja seltsimees ja tömbas tedda wee seest välja, örus ja nühkis ni laua, et ta jälle elluse tõusis.

Teiseks näggin ühte suurtuggo naesterahwast ulitsa peale mahha langewad ja ärraminnestewad. Peale sadja innimest tullid ja läksid temmisi mōda, agga segi ei pistnud kät temma fulge; ka minnule öoldi, et ma mitte selle önnetuma liggi ei piddand minnema.

Kui ma nüüd küssisin, milspärrast nimmad

ühte teist häddaa ajal ei aita, anti muulle wästusseks: „Meie maal on se wanna seadus, et kes teist abbi lähhäb ja se häddalinne surreb, abbimees kohhe finni wöetafse ja wang'i torni heidetafse ja kui teise mörtsuks ärrahuffatud, ehk laua wangis petud!“

Näme kül, kus seisab rigga!
Olgo noor ehk wanna igga,
Reil on ees ja tagga hirm,
Wangi-pölli, ehk fa — surm!
Kui kül teisel häddaa näwad,
Külmaks jest ta wasto jáwad.
Ni kui lugge Salamaikas,
Ei wöi olla teises paikas:
Kus ja teisel häddaa nääd
Ikka senna abbi lääd;
Tänna juhtub teisel sedda,
Ehk sul' homme surem häddaa!

Tiifusse haigus Faub ihho sundimisse läbbi.

Üks Hasseliinna mees, Saffamaal, kes laua aega tiifusse ehk jookse ja haiguses olli olnud, juhtus sõa ajal Prantsuse soldati tõmbo, kes haiget sundis temma poolt tündrit foera kotti laagrije kandma. Et fot raske olli, siis ei juut-